

Συνοδικὸς Ρῶσος

1869 - 1938

Ἰστέον μὲν εὐγενὴς Ἰσραελῆς ἀφεισθεύσα ἐς τὴν ἐρασίαν καὶ τὴν μελέ-
την τῶν ἀνωτέρων γερουσιῶν, ἐπίκουσα ἱκανοποίησιν ἐς αὐτὴν
τὴν εὐρεῖν τῶν ἀγαθῶν.

Ὁ βίος τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν παρέχεται συχνάκις ἀσφαλτέως, ὡς ἀρ-
γεῖα δεσμῆς διευθύνουσα ἐς τοὶ χειμάραρον καὶ νημευτίας υπήσους.
ἠσομεμοιωμένης ἐς ἀσυνέφου γυρίας, ἐπιλέγουσιν ἰδιαίτερον τὴν
ἐς ἑαυτοὶ φεισχομένην. Ἡ τῶν τοῦ σοφοῦ καὶ ὀλίγων ἐλευνομένη, ἐδαίει
ἐς τὴν γῶσιν τοῦ νοποῦ φωνὴν χροῖον μετὰ τοὶ δαίδαλοι τοῦ.

Ὁ Συνοδικὸς Ρῶσος ἵστέον ἐς ἐνδοξοῦ σοφοῦ. Ἡ ἐσωτικιστοῦν τοῦ
δα' ἠὲ δαίδαλοι καὶ τῆ ἀσυνέφου ἐπιλέγουσιν ἐπίμνη. ἔχε φηγοσίαν βε-
θροδικῶν συλλεγεῖσθαι ὀλίγον καὶ ὀλίγον διὰ τῶν ἀπόχθων τοῦ χροῖον
καλοῦσθαι φηγοῦν ἐρευνῶν ἐς τοὶ μέγιστα στυμμομεῖσθαι φηγοῦσθαι
οσῶχας καὶ ἄσους. Διὰ τὰ ἐσθηδῆ ἀπὸ τῶν οὐκ ἐστὶν ἐπιλέγουσιν
καὶ ἐξεψερ ἐνεῖν ἢ σοφοῦ καὶ ἐς ἑαυτοὶ ἐμοσιολοοῦσθαι καὶ
ἢ ἀσυνεφῶσθαι ἀσυνεφῶσθαι. τῶν ἠδέχθησθαι καὶ σάϊζην εὐρεῖν
φηγοῦσθαι ἐς τὴν ἰσραελίαν νοπονητῶν τῶν ὁσοῖαν ἐργασίαι.

Προβλεπόμενος τὰ ἐσθηδῆ ἐν νεοσῶν διὰ τῶν φηγοῦσθαι τοῦ εἶχα
εἶδουσθαι. Διὰ ἀσυνεφῶσθαι νοσὶ καὶ ἐπιλέγουσθαι ἀσῶσθαι καὶ ἀπὸ
ἀσυνεφῶσθαι μελέτης ἐν μεσοῦ ὀλίγων φηγοῦσθαι, τῶν ἀσυνεφῶσθαι
δαυνοσῶσθαι τοῦ.

Μετὰ τὸν ^{ἔσθαι} φηγοῦσθαι ἐν Γερμανία σοφοῦ τοῦ ἐς τὴν οὐκ ἐστὶν τῶν ἐνδοξοῦ
Krumbacher, τοῦ ἀσυνεφῶσθαι καὶ ἠσυνεφῶσθαι) ὁ Συνοδικὸς Ρῶσος
δοῖσθαι ἔμνη καλοῦσθαι τῶν δέσθαι τοῦ μελεγεῖσθαι καὶ ἐσθηδῆ φηγοῦσθαι
φηγοῦσθαι τῶν φηγοῦσθαι τῶν φηγοῦσθαι. Ἐν τῶν μελεγεῖσθαι

ήνεκα να δημοσιεύη μινεές Βιτανινας μετέλας εν ορέου μέλο' βαρε-
δοί μας, θεόλωσα άχρηδη μορογαγιων έβενων, εν τας όσας η τε-
μοόλις ης έπρασίας ουκδναφέλο με' βαδειαν πρώτον των ουγαυ.

ο Ρουσοσ υσνεφε και' έξοχνη σενηαι νειλιμοί. Έγρηειτε και' έξυ-
φώνη των γεωτομέεειαν εντην δέον έσωθιμορμωσ ουσοσ θεολι-
μων σαιντολε ης ουκδέουσ των άραχουσ. το' έγορ του "Η νειλι-
μη των νευμέων και η' λαχνημόλις των ενδόουσ" (1912) υσοθε-
υνείλαι και ουμεροσ αιόμη εν πρώτων σεί σχηματισμόν των
νειλιων ενδόουσ των νευμέων.

εν τας εν Ρωμονία Έλληνισμω" (1912) έσχημαλοσοίμοσ και' τοό-
σοσ άεωτολεχνημοί δεμα το' όσοτον μεσοσ αιόσ δε' ηδνάλο με' χη-
ριοδη. Μνημειώδωσ έγορ με' ται αιόσ λίλον, το' όσοτον έδει
και' άεωτολερόσ των έσωθιμορμωσ τον διαδίνωσ και η' όσοία
δω' δε' δημοσιουδη' ωλεί. το' σοσ' σοχί' τουσ δημοσιουδου' σολέ'
ημνίκαλα του έγορ το' τουσ τον άεωμεινάντοσ άλεγοσ.

ο άρθεωσοσ αιόσ έσενήαλλον αι' το' έσωμείωτων και' εχοσ δνοσαι
ροίσ ενενίασ, έμνημοσσαινιμας πρώσοσ και' ναχνη δέχμοσ.

Μέγασ υμσοκοί εν τας υμίσω των γεαμνάλων, η' τον άεωσέβημοσ
άνδομώμοσ. Τα' εΐδη των άρθεών το' άεωσχοχον εζ' τον με' ται
Βιτανινα' σενήχίκαλα. Έχοσ σσημασομείνησ θεολίμων σεί
των άγρο-σαζιμνινη' με' ερωσων - μη' διαφεΐδων εν το' σσημείωσ
τουτο των έρωσων σεί το' θελλανούσ νεοσιλάσ των σείων σση-
σαλειωτων του - ο Ρουσοσ ουκδνωσεν εν έαυτω, εν εΐληχε
ουκδνασομω' σείκαλα και' μορεΐσοσ διαφορα σεί τείπειοσ δαν-
μασομόν και' γουδειαν των πρώτων του.

Αι μελ' αυτων ουνομηχίασ ησαν γουδειναι εν τη νεεμια των

εὐεχίαν διαμεριονάτων ἐς οὐμίαν, τοῦ ἢ ἐν τῇ οὐμίᾳ τοῦ μισοῦ τοῦ
δοσίου αὐτοῦ εἶχε υἰοποιεῖν, καὶ ἐς ὁμοίας διέλαμνον ἐπίθεαι αὐ-
τῶν ἡμῶν εὐεχίαι καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἐς ἡμέρας.

ὁ βίος τοῦ ἰσχυροῦ ἀφιερώσει ἐς τὴν εὐχὴν ἐργασίαν καὶ ἐς τὴν ἔ-
ργων τῶν ἀντιδότην χειρομερῶν, εὐτίμουσα τῇ ἰσχυροῦ-
των ἐν τῇ ἀναμαχίᾳ τοῦ ἀγνοῦ. Ἐσχὴ αἰσθητῶς ἐπισημο-
νικῶς σπουδαχίας, λαοῦν, πρὸς τὴν ἀναμαχίαν ἀναρρωσίαν,
ἀδιαθέτως πρὸς τὴν ἀναμάχον (φίον) τοῦ ἀγνοῦ.

Μορφή ἐπιβλητικῆ, ἀνωμαλίας καὶ θέλημα διασφαλισμῶν,
τὰ δοσία εἰσείδον ἐν τῇ ἀγνοῦ ἐπιβλητικῶν τῶν ἀναμα-
χῶν, μετὰ διορατικῶν οὐρανῶν. Ἐπιβλητικῶν, ἀναμαχῶν. ὁ ἰσχυ-
ραῖος ἐν τῇ ἀνωμαλίᾳ διδασκαλῶν τοῦ δοσίου ἢ ἑλλείψεως ἐπιβ-
λητικῶν, πρὸς γόνιμον υἰοποιεῖν ἐν ἐπισημῶν υἰοποιεῖν (αὐ-
δίας).

(Al. Rosetti. ὁχι Ν.

συμπροσέχει ἐν τῇ ἀρ. 129 ἐς 8 X 1938 ἐς ἡμερομηνίας
ἐπισημῶν " România ")

ὁ ἀναμαχῶν ἐν Ρουμανίᾳ Ἀναμαχῶν ἢ Radulescu-Motru ἐν ἰδίᾳ
ἰδίᾳ ἀναμαχῶν ἐν Ἀναμαχῶν διὰ τὴν ἐπισημῶν τοῦ ἀναμαχῶν
Avereseu καὶ τοῦ ἀναμαχῶν Ροῦσσοῦ ἀναμαχῶν ἐξ ἑξῆς.

Παρά τὴν ἀνωμαλίαν τοῦ ἀναμαχῶν ἔχει τὴν ὁδὸν τὰ ἀναμαχῶν
καὶ τὴν ἀνωμαλίαν εἰδῶν τοῦ ἀναμαχῶν τοῦ Δ. Ροῦσσοῦ, ἀναμαχῶν
τοῦ ἀναμαχῶν ἐν Ἀναμαχῶν καὶ ἀναμαχῶν ἐν ἀναμαχῶν Ἐσχῶν
τοῦ ἀναμαχῶν.

ὁ Δ. Ροῦσσοῦ ἀναμαχῶν ἐν ἡλικίᾳ 69 ἐτῶν, κατόπιν ἐπισημῶν

4
βίου ἀφιερωμένου ἀδουλοκίῳ ἐν ἐπισημοῦς ἐπειράς.
Μετὰ σοβαρῆς οσοῦς ἐν τῆς σαρκοποικίῳ τῆς χεψίας, ἐμαλέδου
ἐν τῆς χίεα, καί τῆς 1915 διωρίδου καδουκίῳ τῆς ἰστοεῖας τῶν Ρουτῶν.
Ἰνὰ σορλομοῦ ἐν τῆς σαρκοποικίῳ τῶν Ρουμπεεῶν, σοζάβας
τῆς ἔδουλου ἐπὶ 23 ἔτη.

Ἄσασαι αὐτῆς ἐργασίαι τῶν γεραμῆται μέσσαντ ἀνεπιλογίαν
καί τῆς ἐπὶ φρονίδα σοφῆς σορκοποικίῳ σοφίῳ γεραμῆται, ἀσοθῆ-
σον τῆς ἐρεῦντῶν τῆς ἐλλυκίῳ ἐσοφείας ἐπὶ τῆς ἀεχάτας (σα-
χαλοῦρας) ἐρημονίῳ προεφύστω.

Ἐν τῆς ἐρεῦντῶν τῶν μετέπειτα Ρουτῶν-ἐρημονίῳ (Ρουμπεεῶν
1907) ὁ Δ. Ρούσοῦ καδοεῖται δια' ἐπὶ τῆς ἐρεῦντῶν τῆς σοφῆς τῆς προ-
φύστω τῆς φροσφίῳ, καὶ ἀγρίδου σοφῆς τῆς μετέπειτα καί τῆς ὀυμ-
αλεδοῦρας τῶν Ηαζδου.

Μετὰ τῆς ἀνεπίδουκίῳ τῆς ἐρεῦντῶν τῶν Ρούσοῦ ὁ κ. Ραδουλε-
Μοτῶν, ἐσοφεία.

Ἡ μεγάλη ἀξία τῶν καδ. Δ. Ρούσοῦ εἶναι ὅτι ἐρεβάνου ἐν τῆς ἐ-
ρεῦντῶν τῆς σχέσων τῶν σαχαλοῦρας μετὰ τῶν βο-
ζαυκίῳ καί τῶν ἰστοεῖας. Ἰνὰ τῶν, ὅτι ὑποφίῳ σο-
καλακίφου ἐπὶ τῶν τῆς φαρμακίῳ ἐσοφῆς ἐξυκαρτοδουκίῳ,
εἶναι ἀναρῶν κα' ἐρβανίῳ ἐν ὅτι τῆς ἐσοφείας τῆς προεφ-
φύστω, αὐτῶν ἐσοφείας ἐπὶ τῶν καδῶν καί αὐτῶν εἶναι
μῆτα ἐν τῶν ἐπισημοῦς.

Ἀλλὰ σοφῆς τῆς καδοεῖς ἐπισημοῦς τῆς ἀξία τῶν ἐρεῦντῶν,
ἡ ὀσοῖα εἶναι μεγάλη, ὁ καδ. Ρούσοῦ σοφῆς σοφῆς ἐσοφείας
τῆς ἐρεῦντῶν καί μετέπειτα ἡ καί χεπολοῦρας ἀγ-
σοφῆς σοφῆς τῆς ἀγρίδου.

Ἰνὰ τῆς 7 ὀυμπεῖου 1938

Ἐν τῇ ἐργασίᾳ τοῦ Δ. Ρόσσου περιερίφηται
ὡς τὰς ἑξῆς:

Τρῶς Γαλαῖοι. Συμβολαὶ ἐς τὴν ἱστορίαν τῆς γυρογραφίας τῆς Γα-
λαίας. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1893.

Studii Bizantino-Române, București 1902.

Studii și Critice, București 1910

Din corespondența Doamnei Ana Racoviță, București 1911.

Elenismul în România, București 1912

Critica textelor și tehnica edițiilor, București 1912

Emendațiuni la unii autori greci și români, București 1915

Cronica Ghiculeștilor, București 1915

Un bizantinolog improvizat (N. Bănescu), București 1916

Ἡ ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθους ἂν ἐπιπῶν ἑλληνικαὶ ἐπιγραφίδες
τῆς Βιέννης ἐν Ἐλευθεροῦ Βιβλίου 25-30 Νοεμβρίου 1928.

Ο scrisoare a lui Evghenie Vulgaris tradusă în limba româ-
nă, București 1931.

Cronica Moldovei de N. Chiparissă, București 1933.

Mitrofan Gligorac, Cronica Tării Românești, București 1934

Inscription grecque de Tomis, București 1934

Παῖς Συναδινός καὶ Μαρτῆσιος ὁ Μορέων ἐν Νέα Ἑστία
vol. 24 (1938) p. 1229-1232.

Βιογραφικὸν σκίτσομα Δ. Ρούσσου

Ὁ Δημοσθένης Ρούσσοσ ἐγεννήθη τὴν (22 Ἰανουαρίου 1869
ἐν τῇ Περίοισι τῆς Θράκης.

Τὰς γυμνασιακὰς τὸς σπουδὰς ἔταρε ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ
Γένους σχολῆν (ταὶ δὲ πανεπιστημιακὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ
Ἀθηνῶν, Βερολίνου καὶ Λαψίας.)

(Μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν τῶν ἀνωτέρων αὐτοῦ σπουδῶν, ἦλθεν
τὸ 1894 ἐν Τουρνικῶν.) Διδάξας καὶ ἀρχὰς ἐν τῷ ἐν Ταυαζιῶν
ἑλλητικῶν Λύκειον Βενιέρη, μεταστάθη καὶ ἰσὺν ἐν Βουκουρέ-
σιον ὅπου διηκόηθη τὸ 1900 διερμηνεὺς τῆς ἐφημερίδος ἐν τῷ Ὑ-
ποσχῆον τῆς Ἐξωτερικῆς τῆς Τουρνικῶν, ὡ δὲ 1904 καὶ διερ-
μηνεὺς τῆς ἐφημερίδος ἐν τῷ αὐτῷ Ὑποσχῆον ὅπου ἔμενε ἐν
τῷ 1920.)

Καθ' ὅσον αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα, ὁ Δ. Ρούσσοσ δὲν ἔδωκε
τὰ παραγίνεσθαι καὶ μετὰ τὴν ἐπιστῆμιν ἐν τῇ ἐπιστῆν ἀγίε
πῶδῃ ὀλοφύχου. Καθ' ἀρχὰς ἐδιηκόησε μερτικὰ ἐπιστημονικὰ
ἀρθρα ἐν τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ ἐκδομένῃ ἐφημερίδα τοῦ
ἀεμνίστου Σε. Σίμου "Παρις": Ἱστορία τῆς Μαζέζας Ζουζιά-
νας, Ἐπίσκοποι ἀνωτέρου αἰῶνος ἐπὶ τῇ ἀλίσει τῆς Κων-
σταντινουπόλεως κτλ., καὶ ἰσὺν δὲ μερικὰς μερικὰς μετὰ ἀλλὰ,
σοφὰς μελέτας μετὰ τὰς ὁποίας ἐπεβλήθη ἐν τῶν τουρνικῶν
ἐπιστημονικοῖς κύκλοι τοῦ Βουκουρεστίου) καὶ ἐπὶ τῇ βάσει
αὐτῶν τῆς ἔργασι τῆς ἐξελέγη τὸ 1915 τακτικὸς καθηγητὴς ἐν
τῇ νεωτῇ ἰδρυθείσῃ ἔδρῃ τῆς βιβλιοθηκῆς ἐν τῇ γυ-
ποσχῆν σχολῆν τοῦ Πανεπιστημίου Βουκουρεστίου, τῆς ὁποίας
ἐλάμβανε μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του.